

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acést'a ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescu
in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu trilanu: 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu esemplariu costa 15 cr.

Tóte siodienele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de

linia, si 30 cr. tace timbrale.

Sierpele si Pil'a.

Se díce, cà unu sierpe fiindu d'in intem-
Vecinu c'o feraria, constrinsu de-o fóme mare
Se strecurà 'nauntru si ne putendu gasi
De hrana-o fiirimitia, se navalu pe-o pila
Cercandu-se s'o róda; dér' sierpelui cu mila
Unélt'a de feru tare ast-felu ridiendu vorbi:
„Sermane ignorente, ei! ce pretindi a face!
„Te-atingi d'unu lucru fórt'e cu multu mai multu ca tine!
„Cautandu, neintiepte, sà me distrugi pe mine,
„Toti dintii iti vei rumpe. Pe mine sà m'atace
„Ai timpului potu numai; vedi dér' ia-ti séma bine!

* * *

Acestea vi se indrépta O! spirite anguste
Ce n'ati creatu nimica si ce sfasiati totu!
Dér' ce credeti voi óre, cà dintii vostrii potu
Insulte sà imprime
P'atátea scrieri 'nalte frumóse si sublime,
P'atátea nume-anguste? . . .
Mai tari ca diamantulu fientieloru infime
Sunt ele pentru voi
Si totu d'a-una 'n lume voru fi frumóse, nuoi!

Alexandru A. Macedonschi.

Gur'a Satului in díet'a Ungariei.

— Topitóriele d'in lun'a lui cuptoriu. —

Vi promisesemu mai a de una-di, cà voiu con-
tinuá relatandu-vi fidelu despre debaterile a supra
pro. de legi referitorie la seminariile jidovesi si
nemnisugulu celoru provediuti cu pei de cane s. e. l.

Sà le vedemu déra.

Nainte de tóte inse, am sà vi facu cunoscutu,
cà in urm'a gróznicei calduri ardiatorie si topitorie,
ca nu cum-va sà aburediu si asiè sà disparu, am pa-
rasitu loculu meu de mai nainte, adeca scaunulu min-
tunosiloru, si de presentu am locu separatu, — intr'o
bute cu apa rece, si de a-ci vi facu acum acestu
reportu.

Dér' sà audimu debaterile.

La ordinea silei este reportulu mintrului preste
scoli despre fundulu rabiniloru si siacteriloru in spe.

Tre Fort. min. de invetiatura: Onorata casa!
V'am spus eu anii trecuti, cà noi suntemu barbari. Si am
avutu dreptu. Pentru acea déra considerandu, cà
toti banii si creditulu nostru au voiagiatu deja in
busunariile jidoviloru; considerandu, cà si dinsii au
venitu d'in Asi'a; considerandu, cà ne vomu mai
imulti; pe scurtu, considerandu multe consideratiuni,
así fi de parere, ca sà facemu in tóte orasiile mai
marisóre seminarié jidovesi, d'in cari desiguru voru
esi numai patrioti buni si unguni adevérati (helyes, ugy
van.) —

Eug. Kál Lay: Onor. casa! Eu nu-su jidovu
(ilaritate) si neci nu vreu sà fiu (voci: cà te-omu face, hohotu
si aplause). Eu cunoscu multu jidovi, chiaru si in acést'a
on. casa (aplause, sgometu mare, voci: el áll, haljuk) numai càtu
aceaia adi toti sunt „becsületes magyarok s hon-
pölgárok“-i (aplause prelungite). Cunoscu jidovi „orto-
docsi“ si „uj magyarok“-i (éljen, aplause). Cu tóte aceste
nu mi-ar placè sà avemu seminarié jidovesi, cà-ci
si asiè sunt multi siacteri la noi in tíera si ni-au
luatu ei destulu la briciu pana acuma (helyes, aplause.).

C. Tis'a: Inca inainte de ivirea némulu jido-
vescu si pana adi; precum si in venitoriu in casu de
perirea loru numai si numai ungunésca casa! Jidanii
sunt buni patrioti. deci faca-se unguni, si-atunci potu
sà se califice in *Colegiéle* nóstre (helyes, aplause prelungite).

Proj. se respinge și se decide, că de a-cuma, jidovii totii să se faca reformati. — Mjai. Tre-Fort o tulesce pe usia afore. — La ordinea silei urmédia novel'a leg. electorali.

Goz-Man: Nemnisiésca casa! Eu in anii 1848—9 am ganditu și am vorbitu altu-cum; dér' adi cauta să vorbescu éra altu-cum, pentru-că atunci a fostu atunci, și-a-cuma e a-cuma; (helyes, éljen) deci eu sum de parere, că numai acei'a să aibe votu de a alege deputatu, cari in 1848—9 au fostu nemnisi, séu celu pucinu in castrele nemnisi'loru! (helyes, aplause). —

Babesiu: On casa! Eu asi fi de parere, că nu numai nemnisi, ci și romanii, cari au fost honvedi in 1848—9, să póta avè dreptu de a alege deputatu de — unguru (aplausc, helyes).

Se primesce.

Zici ministru de drumuri rele: Cinstita casa! De óra-ce Dlu Cogalniceanu, fost ministru in Valachi'a, e chiar de facie (areta spre galeria, aplause, éljen, *Cogalniceanu* li trimite „puserli“) propunu, că să priimim junctiunea cai. fer. Orosiov'a-Predealu (aplausc, éljen).

Se priimesce.

C. Gici ministru de deficitu: Onorata casa! Vendiendu că nu-e in cotro, cauta să me dau și eu dupa pèru (helyes, éljen) deci propunu ca: de óra-ce pre romani i-amu adusu deja la sépa de lemnu, inse nu-i-amu potutu nemiei inca cu totul, — in venitoriu numai acei'a să póta fi alegatori, cari voru plati darea regulatu, (gróza generala). Nu ve ingroziti, acést'a lege se va esecutá numai la cei seraci și mai alesu numai la romanii, că avutii voru scí ei ce face (éljen, vivát, aplause prelungite)

Firesece să priimesce.

Desbaterea continua, și-astu-feliu și eu voiu continuá.

Sí pana atunci

Alu vostru-su

Gur'a Satului.

Lingur'a de lemnu.

— Poveste vechia cu invetiaturi noue. —

A fost odata ce-a fost; că de n'ar fi, nu s'ar povesti; și-a-poi neci eu nu stau a mentí, ca unu purecu a plesni, și neci nu portu mintiunile cu saculu, ci numai cu desagulu!

A fost odata o lingura de lemnu; frumósa și placuta. Plés'a ei erá infrumósiata cu feliu de feliu de colorituri și scobituri máiestrite; cu unu cuventu, abiè se poté affá o lingur'a de lemnu mai frumósa și mai máiestrita, decâtu acést'a simpla lingura de lemnu cu vinele sale albe, galbene și rosie.

Cine numai a vediatu vr'o data acést'a frumósa lingura, de locu a trebuitu să strige cu bucuria:

— Ah! ce lingura frumósa! Ah! cátu esci tu de frumósa, draga lingur'a mea!

Audíndu lingur'a de lemnu astu-feliu de laude, se facú și ea falósa. — Da, cá-ci ómenii invetiati spunu, că falósi'a se poté incubá in tóte ce se afla in lume, și-asié déra și lingurele de lemnu potu să se faca cu vreme ingamfate și pré incrediute, pentru-că vedi și ele sunt in lume și au anime in subsfrelulu loru trupu, in plésele (códé) loru.

O! Dómné — asié se gandiá odata lingur'a de lemnu — bine-ar fi, déca asié poté fi și eu lingura de argintu, că atunci nu ar trebui să fiu totu intre slugi și sluginice, ci totu la mese domnesci; ba s'ar poté intemplá un'a și ca aceea, că m'ar pune la més'a imperatului langa taieru de argintu, ca să mance imperatulu cu mine. . . . și alte de aceste.

Astu-feliu de ganduri treceau déra pr'in mintea bietei lingure de lemnu, și totu cu acea visá ea, cum s'ar poté face lingura de argintu, — cá-ci, vedeti, și in animuti'a ei nevinovata se incubase falósi'a blastémata.

In urma, ne mái potendu invinge dorulu de a se face de argintu, se planse dómnei de casa dicendu-i:

— O! iubiti'a mea dómna, asculta rogatiunea unei lingure nefericite! Precum vedi, cinstita dómna — dícea ea mai departe suspinandu, — eu-su frumósa și placuta, și chiaru pentru acést'a me tieniu cu multu mai buna și mai vrednica, decâtu să mai remanu numai o nimernica lingura de lemnu; eu sentiu, că nu-su pentru de a traí totu intre slugi și in cucina între vase, ci pentru mese mari, mese domnesci. . . . și cá eu nu potu să me impacu și să me intielegu cu slugii DTale, că acei'a me póta reu și me arunca d'intr'unu cornu in celalaltu; pentru aceea, iubita dómna, indura-té spre mine nefericita, și fá ca să me facu cum-va lingura de argintu!

Dómna; nevoíndu a superá frumós'a lingura, o duse la unu argintariu, ca s'o argintedie și astu-feliu să-i faca bucuria și pe voiá.

Argintariulu o a și argintitu, cu atât'a máiestria, încátu la vedere neme nu poté să o deosabésca de lingurele cele de argintu.

D'in dí'a a cea a-poi lingur'a de lemnu fu asiediatá in corf'a unde se tieneau celelalte lingure de argintu. Cum ajunsé ea a-colo, de locu și facú cunoscintia cu tóte lingurele de argintu. Dupa-ce se facú și ea mai de róndu între ele, asteptá, ma porunciá lingurutiiloru mai mici, ca ele pre ea s'o agraiésca „nana“; ér' cele de o potrivá cu díns'a „sora“. — Ei, dér' de câte-ori se folosiau lingurile de argintu, ea totu de un'a remané in corfa, cu tóte că ea se urcá totu mereu de a supra celoralalte.

Serman'a de ea nu-si poté inchipui, pentru ce remane ea totu de un'a in corfa, candu ea nu avea neci unu pe oatu și neci o pricina cu neme.

Remanendu adese in corfa singura și parasita, o cuprinsa o gele, și deci éra-si se planse dómnei dicendu:

— Te rogu, iubita dómna, spune și poruncesce sluginiciiloru DTale, ca să nu me lase totu de un'a in corfa, că și eu-su lingura de argintu, și-su chiaru asié de buna și erédintiós'a, ca și celelalte lingure; și spune-mi, rogu te, pentru ce nu potu fi dusa și eu la més'a cu celelalte lingure de argintu, candu și eu-su ca și ele, ba și mai stralucitória decâtu ori care d'entre ele?

— Ei, drag'a mea — i díse dómn'a casei — scii tú pentru ce remani nebagata in séma? Pentru-că esci usióra, și nu esci decâtu: o bucata de lemnu argintitu.

— Cá-su usióra. . . . cá-su usióra. . . . — gangaviá lingur'a de lemnu — a-poi nu stralucirea d'in afore deosebese lingur'a de lemnu de cea de argintu?

— Nu, Dieu, drag'a mea — díse dómn'a — ci greutatea ei. . . .

— Ei bine — strigá lingur'a de lemnu cu grabirie — atunci fá ca să fiu și eu asemenea de grea, ca și celelalte ortace, cá eu nu mai potu suferi atât'a dejosire și-atát'a rusine!

Dómn'a neci asta data nu vrú să-i strice voiá, deci o trimisa indata la argintariu.

— Domnule — díse celu ce dusa lingur'a la argintariu — te róga stapan'a, ca să faci acést'a lingura chiaru asié de grea, precum sunt celelalte linguri de argintu.

— Este cu nepotintia — díse argintariulu uitandu-se la ea — póte numai asié déca i-voiu torná plumbu in plésa. . . .

— Ah! Dómné! — gandi lingur'a de lemnu, atunci au să-mi friga anim'a. . . . ei, dér' pentru falósi'a trebuie să suferu tóte. Lasa să mi arda anim'a, s'o umple cu plumbu, numai să crédia lumea, cá eu-su o adevérata lingura de argintu!!!

Argintariulu déra nu stete pe ganduri, ci de locu se apucá de lucru; gauri plés'a lingurei și trorná in ea plumbu topitu și multu ferbinte, care a-poi recindu-se se intiepeni a-colo. Dorerea lingurei a fost nespusa, inse ea a tacutu și a rebdatu, numai ca să póta paré lúmei ca o adevérata lingura de lemnu!

Dupa-ce se gata cu totul fu duse era a casa si asie-
diata era in corfa cu lingurele de argintu.

D'in cesulu acest'a ea fu folosita totu ca lingura de
argintu, fore ca sa se scia, ca ea este de lemnu, — ei, der'
anim'a ei plina de plumu si de dorere, adese-ori o facea
nemultiumita.

Asie trecura mai multi ani de falsia, der' si cu mul-
te doreri si mustrari.

Intr'o di de toamna inse domn'a casei a moritu.

Lingur'a de lemnu s'a imbucuratu forte tare de mor-
tea ei, ca-ci la casa, afore de domn'a, nime nu scia, ca ea
este lingura de lemnu argintita si cu greutate de plumbu.

— Acuma neci unu sufletu nu scia, — dicea ea in
sine — ca eu-su lingura de lemnu, deci renumele meu este
si va fi vecinicu.

Ei, der' ce s'a intemplat?

Argintariile, dupa mortea domnei s'au vendutu unui
argintariu, care a-poi le gati de topitu, ca sa faca alte lin-
guri d'in ele.

Candu zari bieta lingura de lemnu vasulu de topitu
in care trebuia nesmintitu sa ajunga si ea, a inceputu a se
plange catra celelalte lingure, ca catu sunt omeni de tirani
facie de ele, bieteile fapture fore neci unu aperatoriu. . . .

— Vai, vai, ne voru nimici, — stigá ea nelin-
niscita si desnedeuita!

— Ba nu — respunsera celelalte lingure de argintu
— ci ne vomu curati de aram'a si de celelalte mestecaturi
ce voru fi in noi, si atunci vomu fi si mai bune si si mai
frumose, decat cum fuseram pana acuma.

Der' lingur'a de lemnu era nemangaiata, si candu
argintariulu vru s'o arunce si pre ea in topitore nefericit'a
lingura striga cu glasu tremurandu:

— Iubite maestrele, eu de abuna-sema-su lingura de
argintu, der' nu-su d'in argintu ca celelalte, ci d'intr'unu
soiu cu multu mai bunu, care nu safere topitori'a, ci de locu
se face nevediatu.

— Asie dera esci de argintu-viu? — o intrebá maies-
trulu?

— Pote. Pentru acea dera nu me pune in topitoria
ca vei ave numai paguba de mine.

— Ei, tu nu poti fi argintu-viu, ci pote arama. . . .

— Domne feresce! cum poti gandi asie ce-va despre
mine!?

— Ori pote esci plumbu?

— Plumbu? . . . D'a-poi ca dora vedi Dta bine, ca
nu-su d'in plumbu?

— Voiu vedé indata — dise argintariulu nenduratu,
si cu aceste voi sa indoié plés'a lingurei, der' acea se
fransa si plumbulu d'in ea cadia la pamentu. . . .

— Aha! — dise elu atunci — acum pricepu, asie
der'a tu esci de lemnu?

Da, asie este — dise lingur'a de lemnu sentiendu-se
usurata, ca a esitu plumbulu d'in trins'a. —

Da, eu-su numai o lingura de lemnu, iubite maies-
trule, si neci nu mai voiescu sa fiu alt'a, decat numai si
numai lingura de lemnu.

Descarca deci argintulu de pe mine, lipesco-me pre
cum me vei pote, si du-me era afore in cuina intre cele-
lalte lingure de lemnu, ca sa li potu spune si loru, ce mare
nebunga este a te falsi si a fugi dupa domni'a lingureloru
de argintu.

Me suni pe-o ste

Si-o spusei asie!

C o r e s p u n d i n t i e.

Briefulu lui Honz d'in Siebisu catra Gur'a Satului.

Hoch Wohlgeboren Cura von Sat!

*Nu wozut schi nu auzit la Dumniwostru kit hela
lukru mare fost la noi, kind noj ales un representans
für diet'a hel din zara wugureske?*

*Dake nu, atunsth skrie jo la Domniwostru totu
kum fost a hel alezere schi cine ist heute a nost de
kip purtetor.*

In helelalte woche, kind fost, nu schtiu punctlich,

*dare fost mare haborusag in oraschul nost, schi tote ziwa
tot strigat womeni sase schi rununi ke „eljen“!*

*Adeka fost alegere de deputazion für dieta von
zara wunguresk.*

*La candidation aber fost doi womeni, pe care noi
nu wozut dc kind vinit noi po lume. Unu fost etwas
„Erdödy“ helalalt ce va „Apáthy“ beide rumuni fein
schi forte invetiate.*

*Kind kemat la noi se facem unser wocs, noi fokut
frage, ke ce fel de profesion sint unser candidaten.*

*Un kortes spus ke a sa candidatu fost sase; hele-
lalt spus ke ist rumuni, also se facem cu wochsul la elu.*

*Noi sase dare zinut cu unser, jare rumuni zinut
la rumuni. Aber venit, alt kortes schi spus ke unser
candidaten inke este rumuni.*

*Atunsth la frate rumuni strigat „se traska“ schi
apukat unul la altul de kopf schi fokut un mare, be-
taia schi swade; jare noi remas in pasiv, adeka nu
fokut nimicu, nu maj fugit schi rebdat kind kapetatam
kite un palme bun schi walachis. —*

*Kind sase toti fugit, atunsth, rumuni fokut zwei
tabere schi inceput jare striga tare ke „se traska“!*

*Une strige ke „Erdödy“ este rumun mai mare;
helelalte striga, ke ba nu sonder „Apáthy“, — schi
haste betaie zinut bis fokut alegere, kind ales rumuni
hei cu pantaloni pe „Erdödy“ de unser deputate.*

*Lebe dare hoch la voi rumuni ke putut alege
einmal schi voi in cerc rumunescu un deputat rumun
wie „Erdödy“!*

Schi jezt ku plekesthune,

Honz, cu cisme mari.

Bürger aus Sacsen-Sebe.

U n ' a A l t ' a.

(*Sarutare scumpa.*) Principele Momonofu pentru
o sarutare capata de la imperates'a Rusiei Ecatarin'a
unu diamantu de mare pretiu. Momonofu lu-dete
principesei Alesandr'a pentru doue sarutari. Audindu
acesta imp. Ecatarin'a, trimise la Alesandr'a 10
fomei, cari i dederá 100. de vergele pe spatele gole.

(*Ce este omulu?*) Unu egiptenu dice, ca omulu e
faptura vorbitoria. — *Boi* dice, ca omulu e faptura
dupa chipulu lui Domnedieu. *Aeschilu* dice, ca omulu
e fiulu pamentului: *Socrate* dice, ca omulu e Dom-
nedieu micu. *Pindor* dice, ca e umbr'a somnului. —
Homer si *Osian* dicu, ca e umbra cadietoria. *Scha-
kespaere* dice, ca e umbr'a somnului. — *Kiop* dice,
ca e fiulu pulverei. — *Philemon* dice, ca e pricein'a
necasuriloru. *Jean Paul* dice, ca e semi-Dieu —
Schiller dice, ca e domnulu naturei. *Cicero* dice, ca
e faptura intielépta. *Plato* dice, ca e animalu cu
doue petiore fore pene. — *Darwin* lingusindu-i lu-
numesce moima. —

(*Ce e ostasiulu?*) Unu némtiu iscusitu dice, ca
ostasiulu e unu nefericitu nascutu d'in muiere spre
rebdari, tunsu pone la pele, injoratu a dese ori, fla-
manditoriu, rodietoriu de profontu comisu, merge-
toriu de frica in lupta — fugetoriu d'in naintea ini-
micului cu pasi duplicati, asudatoriu de frica, bunu
servitoriu; érn'a de frigu zgriburitoriu, dileriu pentru
6 cr. in fine remuneratu cu hobsitu, a-poi a casa
paditoriu de nopte, séu pastoriu comunalu, séu cer-
sitoriu si de multe ori de forme moritoriu.

COLTI de DINTI

Unu preparandu romanu de la preparandi'a de statu cu cursuri paralele (rom. si mag.) d'in Dev'a, a cumparatu mai a de una-di slanina (clisa) ca sa mai seuite nitielu costuln celu bunu de statn

Pilariati'a i-a invalidu slanin'a intr'unu petecu de diariu. D'in intemplantare chiaru intr'o remasitia d'in „Concordia“.

Observendu preparandulu, ca invalidoarea e tiparitura romanésca, incepù sa cetésca de pe ea.

In momentulu acel'a trecù pe langa elu unu mare patriotu, care vedendu, ca nefericitulu de preparandu cetesce tiparitura romanésca, cuprinsu de o natiunala frica, de locu fugi a casa, scrisa la tote diarele unguresci, ca in preparandi'a de statu d'in Dev'a se priimescu si crescu Daco-romani; si de alt'a parte a telegrafatu la toti ministrii, ca patri'a e in periclu, deci sa ordonedie de locu incuisitiune. —

Se vorbesce, ca incuisitiunea s'a si inceputu deja, si ca rezultatulu va fi acela, ca in venitoriu se va sterge cu totulu limb'a rom. d'in preparandi'a d'in Dev'a.

Asiè li trebuie si preparandiloru romani, pentru ce nu cumpara de la pilariatie, care au diarie unguresci.

S'a latitu faim'a in tota tièra, ca de câte-va zile, mai alesu in partile locuite de romani, au napaditu locuste. —

Pentru liniscirea tuturor grabimu a aduce la cunoscintia publica, ca acele bidiganie nu sunt locuste, ci omeni cinstiti ca si noi, numai catu sunt esecutori....

Mintiuni prospete.

Mamaligarii au abdisu cu totulu de a mai manatocana, si sa resolvira unanimaminte a lucra de aci nainte si romesce.

La Tabl'a reg. de la M. Osiorheiu se va denumi unu jude de romanu.

Gur'a Satului numai are trebuintia de colaboratori esterni si de prenumeranti si neci nu mai are restanti.

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Asiè déra, in venitoriu cei ce voru remanè in restantia cu birulu, nu voru potè fi alegatori.

F. Asiè se aude, ca a votatu diet'a unguresca.

T. Ei bine, a-poi atunci cine va fi alegatoriu, ca tota lumea e in restantia.

F. Cine déca nu noi femeile.

T. Cum intielegi tu ast'a.

F. Asiè, ca noi neci odata nu vomu remanè in restantie cu birurile nostre de luesu, si astu-feliu de a-cuma numai noi vomu elege deputati!

TAZD'A si MAND'A.

T. Audi, audi, frate Mando, ce vice-comite iscusitu mai au cei dela Csik Somlyo d'in secuime!

M. S'audimu!

T. A-poi constitntiunali'a Sa Puskás Ferencz hirsaiulu v. comite a aflatu de forte constitutiunalu a opti mai a de una-di tienerea adunarei generali a despartimentului XVII alu Asoci. transil. conchiamate la Borsescu.

M. Si pentru ce ore?

T. Desiguru pentru ca sa arete lumea, ca catu de bine scie si pricepe C. Sa legile; — séu pôte ca sa teme, nu cum-va romanii cei multi d'in secuime, audindu limb'a loru si vedendu fratii de unu sange nu voru mai doria se face secui; si atunci domnii nu voru mai potè imbetá lumea cu apa rece, cu secuii cei multi ai loru.

M. A-cum intielegu.

T. Se vorbeseè, ca metropolitulu Ivascovicu va fi alesu de patriarchu serbescu.

M. Nu se pôte, ca dora S. S. a-cuma e romanu.

T. Vorbe góle. . . Déca lu-voru alege, va fi éra serbu si éca-e pace.

M. Hm! Dici ce-va. Domnii cei mari se potu facea ce vreu ei. . . .

T. D'a-poi déca serbii, voru alege de patriarchu alu loru, pe Ivacicoviculu nostru, pe cine vomu alege noi de metropolitu?

M. Déca éra nu vomu gasi omu de-acea treba, vomu aduce si vomu alege pe Popa-Tache dela Bucurési.

T. Ore-ce sa insemne acea, ca de unu tempu si in cottulu Aradului se persecuta notarii de romanii? fore lécu de vina si se suspendéza de-a valma? —

M. Ei, politica innalta, constitutiunalismu Tabaidianescu. . . .